

Vår lilla arbetsgrupp i Bergsjön

Tiden som konstnärssassistent åt Esther Shalev-Gerz i projektet *Konstens plats* var lärorik och intressant på många plan. Att konsten finns ute i samhället, på gator och torg, utanför konstinstitutionerna och gallerierna, är för mig självklart. Ändå var det väldigt speciellt att ingå i en så stor mångfacetterat konstellation där det konstnärliga arbetet under påverkan av de medverkande tilläts växa fram i en fri process.

Arbetet med *Konstens plats* i Bergsjön blev ett komplement till mitt sista år på magisterprogrammet vid Valands Konsthögskola. Former av ”deltagande” i konstskapandet är fortfarande inte vanligt förekommande inom konsthögskolorna och eftersom det är ett område jag är intresserad av så gav det för mig en rad ovärderliga erfarenheter inom ett sätt att arbeta som jag bara börjat utforska inom mitt eget konstnärskap.

Att jobba utanför institutionen med de nivåer av deltagande projektet innefattade var mycket stimulerande, som relativt nyinflyttad till Göteborg var det spännande att lära känna en stadsdel jag inte innan hade någon anknytning till och knappt ens besökt. Att hela tiden tillsammans med andra lära sig och möta nya intressanta situationer är en stor del både av att vara människa och konstnär.

Vår lilla udda arbetsgrupp med Åsa Riestola ifrån Chalmers (arkitekt), jag ifrån Konsthögskolan Valand, Haky Jasim ifrån bob, Shaker och Monika ifrån *Kultur & Mediaverkstaden*, pulsade till stora delar av tiden fram i mörker och snö, letandes adresser till de deltagande konstnärerna i Bergsjöns alla delar. Bakom varje dörr vi knackade på tycktes det finnas starka röster och en generositet att dela med sig av sina ideer och ställningstaganden. Vi mötte vitt skilda uttryck för kreativitet som väckte än mer nyfikenhet kring platsen Bergsjön hos mig.

I arbetet med verket *Konstens plats* tycker jag att synen på staden som någonting föränderligt, som en föränderlig plats varit betydelsefull, och i en ganska liten stad som Göteborg gäller det att fånga upp de intressanta strömmningar av engagemang, kunskap och kreativitet som finns i stadsdelar och i förorter. Som kulturarbetare kan man inte sitta isolerad i innerstan. För att kunna hålla kulturlivet levande måste det som startar upp runtom, de små kokpunkter som finns knytas samman till något större i staden

A small working group in Bergsjön

The time I spent as artistic assistant to Esther Shalev-Gerz working on *The Place of Art* was a learning experience, and fascinating at several levels. To me it is self-evident that art has a place in the public sphere, outside the traditional institutions and art galleries, on the streets and at the market squares. Still, it was very special to have the opportunity to participate in such a multifaceted project, in which artistic endeavour was able to take shape in a free process, under the influence of the people involved.

Working on *The Place of Art* in Bergsjön was supplementary to my final year of studies in the Masters program at the Valand School of Fine Arts. Art that has a social commitment, or that is relational, is still relatively unusual at fine arts programs at Swedish universities, but I have always been particularly interested in this art form. Thus *The Place of Art* gave me invaluable experience in many ways. I learned about a working method I had only just begun to explore in my own art work.

I found it extremely stimulating to work outside the institutional sphere with participants at so many levels. I had only just moved to Göteborg, and the project also gave me the chance to become acquainted with a part of the city I had no connection to and was quite unfamiliar with. Learning in constant interplay with others and encountering new situations are both important aspects of being human and of being an artist.

For much of the time our odd little working group, consisting of Åsa, an architect from Chalmers University of Technology, myself from the Valand School of Fine Arts, Haky, an artist from the bob cultural association, Shaker and Monika from the arts and media workshop *Kultur & Mediaverkstaden* and, of course, Esther herself, trudged along in the snowy winter darkness, looking for the addresses of the artists from all the various neighborhoods in Bergsjön we were going to interview. Every time we knocked at a door, we were met with what seemed to me to be powerful voices and a generous willingness to share ideas and attitudes. We found diverse expressions of creativity, and I became increasingly curious about Bergsjön as a place.

The energy our meetings with the artists generated, all their ideas about art and the artistic endeavour, all this was incorporated into the resulting exhibition. Art does not exist to validate the world order that surrounds us, but rather to link us backward to our history and forward

för att kunna upprätthålla ett spännande kulturklimat där det finns spännvid för kritiska samtal att föras och nya saker att hända.

Kanske är det så att då man som konstnär arbetar platsspecifikt, socialt och politiskt engagerat är det extra viktigt att ställa tydliga krav på alla inblandade för att inte bli vare sig verktyg för någon annans agenda eller en bricka i ett politiskt spel, att våga ta risker är helt essentiellt. Strategin att delegera delar av ansvaret för verket till deltagarna utan att försöka förutsäga berättelsernas innehåll gav en dynamik i arbetet med *Konstens plats* och tillät arbetet att ta oväntade vändningar.

Frida Yngström

to our future, to create new visions and, as in this particular case, to bring together phenomena that do not appear to have a visible connection – the public gallery in the middle of town, Göteborg konsthall, and the district of Bergsjön. Art offers openings to a different world order, and in doing so changes the way we think about the world as we perceive it.

The perception of the city as a changing place has been an important aspect of our work on *The Place of Art*. In a city as relatively small as Göteborg, it is essential to capture the interesting flows of involvement, knowledge and creativity, both in the central city and in the suburbs. A person working in the arts cannot just sit around in the city core – if the arts and culture are to be a lively scene there has to be activity in every area, and the little hotspots that emerge must then be linked up into a larger metropolitan unit, so that the arts climate provides a range of exciting possibilities, a critical dialogue, and openings for new opportunities to arise.

Perhaps when an artist works in a specific place and is socially and politically committed, it becomes extra important to set clear limits for all the parties involved, so that there is no risk of either becoming the instrument of someone else's agenda or a pawn in some political game. Daring to take risks is also decisive. Our strategy, delegating some of the responsibility for the work of art to the participants without trying to predict or determine the content of their narratives made working with *The Place of Art* a dynamic project, and allowed it to take unexpected turns.

Frida Yngström

Translated by Linda Schenck